

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Art. 9. 1. Przepisów art. 29 ust. 2 i art. 53 ust. 5 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 czerwca 2004 r.

2. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, i zastępują zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, wymagane na podstawie przepisów o odpadach.

Art. 10. Decyzje ustalające dopuszczalny poziom hałasu przenikającego do środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 4, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli emitowanie hałasu do środowiska nie wymaga pozwolenia.

Art. 11. Przepisy art. 3 pkt 17, 18 i 19 stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

79

USTAWA

z dnia 20 grudnia 2002 r.

o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa dotyczy osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem:

- 1) o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3 lub
- 2) o całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów, lub
- 3) o niepełnosprawności, wydanym przed ukończeniem 16 roku życia — zwanych dalej „osobami niepełnosprawnymi”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym, ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych i ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej, ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800 oraz z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074.

2) w art. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7—10 w brzmieniu:

- „7) warunkach pracy chronionej — oznacza to warunki, o których mowa w art. 28 albo art. 29, i uzyskanie statusu zakładu pracy chronionej albo zakładu aktywności zawodowej,
- 8) przystosowanym stanowisku pracy osoby niepełnosprawnej — oznacza to stanowisko pracy, które jest oprzyrządowane i dostosowane odpowiednio do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności,
- 9) staroście — oznacza to także prezydenta miasta na prawach powiatu,
- 10) niepełnosprawności — oznacza to trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy.”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną

- sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.
2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.
 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.
 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.
 5. Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadku uzyskania pozytywnej opinii Państwowej Inspekcji Pracy o przystosowaniu przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej.”;
- 4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:
- „Art. 5a. 1. Osoby posiadające ważne orzeczenia o zaliczeniu do jednej z grup inwalidów, niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, o których mowa w art. 62, oraz orzeczenia o niezdolności do pracy, o których mowa w art. 5, mogą składać do zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności wnioski o ustalenie stopnia niepełnosprawności i wskazań, o których mowa w art. 6b ust. 3, dla celów korzystania z ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.
2. W postępowaniu w sprawach, o których mowa w ust. 1, zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności wydaje orzeczenie, w którym:
- 1) stopień niepełnosprawności określa się na podstawie przedłożonych orzeczeń, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 5 i 62,
 - 2) wskazania, o których mowa w art. 6b ust. 3, ustala się stosownie do naruszonej sprawności organizmu i ograniczeń funkcjonalnych uzasadniających korzystanie z ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.
3. Zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności ma prawo żądać od właściwych organów rentowych udostępnienia kopii orzeczeń, o których mowa w ust. 1, a organy te są obowiązane do ich udostępniania.
4. Od orzeczenia, o którym mowa w ust. 2, nie służy odwołanie.”;
- 5) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wydatki związane z tworzeniem i działalnością zespołów są pokrywane ze środków finansowych budżetu państwa. Wydatki te mogą być również pokrywane ze środków finansowych jednostek samorządu terytorialnego.”;
- 6) w art. 6b w ust. 1 po wyrazie „albo” dodaje się wyrazy „, za ich zgodą,”;
- 7) art. 6c otrzymuje brzmienie:
- „Art. 6c. 1. Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, zwany dalej „Pełnomocnikiem”, sprawuje nadzór nad orzekaniem o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności.
2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega na:
 - 1) kontroli orzeczeń co do ich zgodności z zebranymi dokumentami lub z przepisami dotyczącymi orzekania o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności,
 - 2) kontroli prawidłowości i jednolitości stosowania przepisów, standardów i procedur postępowania w sprawach dotyczących orzekania o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności,
 - 3) szkoleniu członków wojewódzkich zespołów,
 - 4) udzielaniu wyjaśnień w zakresie stosowania przepisów regulujących postępowanie w sprawach dotyczących orzekania o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności.
 3. Jeżeli w ramach nadzoru Pełnomocnik stwierdzi, że istnieje uzasadniona wątpliwość co do zgodności orzeczenia ze stanem faktycznym lub że orzeczenie zostało wydane w sposób sprzeczny z przepisami dotyczącymi orzekania

- o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności, może zwrócić się do właściwego organu o:
- 1) stwierdzenie nieważności orzeczenia,
 - 2) wznowienie postępowania.
4. Pełnomocnik, w wyniku stwierdzonych w ramach nadzoru nieprawidłowości, może wystąpić:
- 1) do organu, który powołał zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności, o odwołanie członków zespołu odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości,
 - 2) do wojewody o cofnięcie zgody na powołanie powiatowego zespołu.
5. Nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, w imieniu Pełnomocnika realizują upoważnione przez niego osoby, posiadające wiedzę niezbędną do przeprowadzania kontroli. Pisemne upoważnienie jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata.
6. Wojewoda pełni bezpośredni nadzór nad powiatowymi zespołami. Przepisy ust. 2, 3, 4 pkt 1 i ust. 5 stosuje się odpowiednio.
7. Wojewoda przedstawia Pełnomocnikowi informacje o realizacji zadań:
- 1) powiatowych zespołów, sporządzane na podstawie informacji otrzymanych od starostów,
 - 2) wojewódzkiego zespołu.
8. Od orzeczenia wojewódzkiego zespołu przysługuje odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem wojewódzkiego zespołu, który wydał orzeczenie. Jeżeli wojewódzki zespół uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, wydaje orzeczenie, w którym uchyla lub zmienia zaskarżone orzeczenie. Postępowanie w sprawach odwołań jest wolne od kosztów i opłat sądowych.
9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe zasady wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 5a, orzekania o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności, uwzględniając tryb postępowania przy orzekaniu oraz skład i sposób powoływania i odwoływania członków zespołów orzekających, a także sposób działania tych zespołów,
 - 2) rodzaj i zakres wymaganych kwalifikacji członków zespołów orzekających oraz tryb postępowania przy wydawaniu zaświadczeń uprawniających do orzekania o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności, uwzględniając konieczność zapewnienia specjalistycznych kwalifikacji, odpowiednich do zakresu orzekania,
 - 3) warunki organizacyjne i techniczne, jakie powinny spełniać pomieszczenia zespołów orzekających, mając na względzie zapewnienie dostępu do tych pomieszczeń osobom niepełnosprawnym,
 - 4) tryb przeprowadzania szkoleń i minima programowe szkoleń dla specjalistów powoływanych do zespołów orzekających oraz sposób wyboru ośrodków szkoleniowych upoważnionych do prowadzenia szkoleń, kierując się koniecznością zapewnienia właściwego poziomu kształcenia, w tym odpowiedniego poziomu wiedzy specjalistycznej,
 - 5) standardy w zakresie kwalifikowania oraz postępowania dotyczącego orzekania o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności, uwzględniając schorzenia naruszające sprawność organizmu i przewidywany okres trwania naruszenia tej sprawności, powodujące zaliczenie do odpowiedniego stopnia niepełnosprawności, a także oznaczenie symboli przyczyn niepełnosprawności,
 - 6) wzory i terminy składania informacji, o których mowa w ust. 7 i art. 6a ust. 1, uwzględniając elementy informacji o realizacji zadań, przyjętych wnioskach, wydanych orzeczeniach i wydanych legitymacjach, wydatkach oraz elementy zestawień zbiorczych,
 - 7) wzory legitymacji dokumentujących niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności oraz organy uprawnione do ich wystawiania, mając na względzie zachowanie jednolitości dokumentu potwierdzającego podstawę do korzystania z ulg i uprawnień.”;
- 8) art. 10 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10. Do podstawowych form aktywności wspomagającej proces rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych zalicza się uczestnictwo tych osób w:
- 1) warsztatach terapii zajęciowej, zwanych dalej „warsztatami”,
 - 2) turnusach rehabilitacyjnych, zwanych dalej „turnusami”.”;
- 9) po art. 10 dodaje się art. 10a—10f w brzmieniu:
- „Art. 10a. 1. Warsztat oznacza wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówkę stwarzającą osobom niepełnosprawnym

- niezdolnym do podjęcia pracy możliwość rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia.
2. Realizacja przez warsztat celu, o którym mowa w ust. 1, odbywa się przy zastosowaniu technik terapii zajęciowej, zmierzających do rozwijania:
 - 1) umiejętności wykonywania czynności życia codziennego oraz zaradności osobistej,
 - 2) psychofizycznych sprawności oraz podstawowych i specjalistycznych umiejętności zawodowych, umożliwiających uczestnictwo w szkoleniu zawodowym albo podjęcie pracy.
 3. Terapię realizuje się na podstawie indywidualnego programu rehabilitacji, w którym określa się:
 - 1) formy rehabilitacji,
 - 2) zakres rehabilitacji,
 - 3) metody i zakres nauki umiejętności, o których mowa w ust. 2,
 - 4) formy współpracy z rodziną lub opiekunami,
 - 5) planowane efekty rehabilitacji,
 - 6) osoby odpowiedzialne za realizację programu rehabilitacji.
 4. W warsztacie działa rada programowa, w skład której wchodzi:
 - 1) kierownik warsztatu,
 - 2) specjaliści do spraw rehabilitacji lub rewalidacji,
 - 3) instruktorzy terapii zajęciowej,
 - 4) psycholog,
 - 5) doradca zawodowy lub instruktor zawodu — w miarę potrzeb.
 5. Rada programowa dokonuje okresowej oraz, nie rzadziej niż co 3 lata, kompleksowej oceny realizacji indywidualnego programu rehabilitacji uczestnika warsztatu i zajmuje stanowisko w kwestii osiągniętych przez niego postępów w rehabilitacji, uzasadniających:
 - 1) podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na przystosowanym stanowisku pracy,
 - 2) potrzebę skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, ze względu na brak postępów w rehabilitacji i złe rokowania co do możliwości osiągnięcia postępów uzasadniających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy po odbyciu dalszej rehabilitacji w warsztacie,
 - 3) przedłużenie uczestnictwa w terapii ze względu na:
 - a) pozytywne rokowania co do przyszłych postępów w rehabilitacji, umożliwiających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy,
 - b) okresowy brak możliwości podjęcia zatrudnienia,
 - c) okresowy brak możliwości skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia, o którym mowa w pkt 2.
- Art. 10b. 1. Warsztaty mogą być organizowane przez fundacje, stowarzyszenia lub przez inne podmioty.
2. Koszty utworzenia, działalności i wynikające ze zwiększenia liczby uczestników warsztatu są współfinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej „Funduszem”, ze środków samorządu terytorialnego lub z innych źródeł, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
 3. Dofinansowanie ze środków Funduszu kosztów uczestnictwa w warsztacie osób niepełnosprawnych przebywających w jednostkach organizacyjnych obowiązanych do zapewnienia terapii zajęciowej na podstawie odrębnych przepisów, jest obniżane w zależności od procentowego wskaźnika udziału tych osób w ogólnej liczbie uczestników warsztatu, zwanego dalej „wskaźnikiem udziału”, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.
 4. Ze środków Funduszu nie mogą być dofinansowane koszty, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy wskaźnik udziału wynosi co najmniej 80%.
 5. Koszty, o których mowa w ust. 3, nie ulegają obniżeniu w przypadku, gdy wskaźnik udziału nie przekracza 30%.
 6. Powiat, którego mieszkańcy są uczestnikami rehabilitacji w warsztacie działającym na terenie innego powiatu, jest obowiązany do pokrywania kosztów rehabilitacji w odniesieniu do swoich mieszkańców, w części nieobjętej dofinansowaniem ze środków Funduszu, w wysokości i na zasadach określonych w porozumieniu zawartym z powiatem, na terenie którego działa warsztat.
 7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze

rozporządzenia, szczegółowe zasady tworzenia, działania i dofinansowywania warsztatów, skład i zakres działania zespołu rozpatrującego wnioski oraz zakres działania rady programowej warsztatu, a także zakres i tryb przeprowadzania kontroli warsztatów przez powiatowe centra pomocy rodzinie, w tym:

- 1) wzory, tryb składania oraz sposób rozpatrywania wniosków o dofinansowanie kosztów utworzenia, działalności i kosztów wynikających ze zwiększonej liczby uczestników warsztatu,
 - 2) sposób dofinansowania kosztów utworzenia, działalności i kosztów wynikających ze zwiększonej liczby uczestników warsztatów,
 - 3) sposób sporządzania informacji o wykorzystaniu środków oraz sprawozdań z działalności warsztatu,
 - 4) szczegółowe zasady obniżania dofinansowania w zależności od wskaźnika udziału,
 - 5) szczegółowy zakres działania rady programowej oraz sposób dokonywania oceny postępów osób uczestniczących w rehabilitacji
- mając na względzie zapewnienie prawidłowego funkcjonowania warsztatów i odpowiedniego poziomu rehabilitacji.

- Art. 10c. 1. Turnus oznacza zorganizowaną formę aktywnej rehabilitacji połączonej z elementami wypoczynku, której celem jest ogólna poprawa psychofizycznej sprawności oraz rozwijanie umiejętności społecznych uczestników, między innymi przez nawiązywanie i rozwijanie kontaktów społecznych, realizację i rozwijanie zainteresowań, a także przez udział w innych zajęciach przewidzianych programem turnusu.
2. Turnusy mogą być organizowane:
- 1) przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które prowadzą co najmniej przez 2 lata działalność na rzecz osób niepełnosprawnych i uzyskały wpis do rejestru organizatorów prowadzonego przez wojewodę, zwane dalej „organizatorem turnusów”,
 - 2) wyłącznie w ośrodkach, które uzyskały wpis do rejestru ośrodków prowadzonego przez wojewodę — z wyłączeniem turnusów organizowanych w formie, o której mowa

w ust. 5 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W domach pomocy społecznej lub w innych placówkach opiekuńczych turnusy mogą być organizowane wyłącznie dla osób niepełnosprawnych niebędących stałymi podopiecznymi takich jednostek.
4. Ośrodki, w których organizowane są turnusy, zapewniają osobom niepełnosprawnym odpowiednie warunki pobytu, dostosowane do rodzaju i stopnia niepełnosprawności uczestników turnusu, oraz bazę do prowadzenia rehabilitacji i realizacji określonego programu turnusu.
5. Czas trwania turnusów, o których mowa w ust. 2, wynosi co najmniej 14 dni. Turnusy organizuje się wyłącznie na terenie kraju, w grupach zorganizowanych liczących nie mniej niż 20 uczestników, w formie:
 - 1) stacjonarnej,
 - 2) niestacjonarnej.
6. Program turnusu określa:
 - 1) rodzaj i cele turnusu oraz formy rehabilitacji odpowiednie do rodzajów schorzeń osób niepełnosprawnych,
 - 2) rodzaje zajęć kulturalno-oświatowych i sportowo-rekreacyjnych oraz innych zajęć wynikających ze specjalistycznego rodzaju turnusu, z uwzględnieniem zajęć indywidualnych i grupowych,
 - 3) kadrę odpowiedzialną za realizację programu turnusu.
7. Organizator turnusów jest obowiązany do:
 - 1) zabezpieczenia turnusu od strony organizacyjnej, technicznej i kadrowej w sposób gwarantujący osobom niepełnosprawnym bezpieczne warunki uczestnictwa w turnusie,
 - 2) opracowania i realizacji programu turnusu,
 - 3) udostępniania właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności powiatowego centrum pomocy rodzinie informacji zawierających:
 - a) nazwy ośrodka i miejscowości, w której będą odbywały się turnusy,
 - b) daty rozpoczęcia i zakończenia turnusów,
 - c) warunki pobytu w ośrodku, w którym organizuje się turnusy,
 - d) program turnusu, o którym mowa w ust. 6,
 - e) koszt uczestnictwa w turnusie,

- 4) przesłania do właściwego powiatowego centrum pomocy rodzinie informacji o przebiegu turnusu w terminie 21 dni od dnia zakończenia turnusu, sporządzonej odrębnie dla każdego uczestnika korzystającego z dofinansowania ze środków Funduszu,
- 5) przechowywania dokumentów dotyczących przebiegu turnusu przez okres 3 lat.

Art. 10d. 1. Wojewoda prowadzi rejestr ośrodków oraz rejestr organizatorów turnusów i dokonuje wpisu do tych rejestrów na okres 3 lat po spełnieniu przez ośrodek lub organizatora turnusów warunków określonych zgodnie z ust. 8 pkt 3.

2. Ośrodki ubiegające się o uzyskanie wpisu do rejestru ośrodków uprawnionych do organizowania turnusów lub przyjmujących grupy turnusowe składają wniosek o wpis do rejestru do właściwego terytorialnie samorządu województwa, który po zaopiniowaniu wniosku w terminie 30 dni od dnia jego wpływu przekazuje wniosek wojewodzie.
3. Podmioty ubiegające się o uzyskanie wpisu do rejestru organizatorów turnusów składają wniosek o wpis do tego rejestru do wojewody właściwego ze względu na siedzibę organizatora turnusu.
4. Rozpatrzenie przez wojewodę wniosku następuje w terminie 30 dni od dnia jego wpływu. O sposobie rozpatrzenia wniosków, o których mowa w ust. 2 i 3, wojewoda zawiadamia odpowiednio ośrodek i samorząd województwa albo organizatora turnusu.
5. Ośrodek lub organizator turnusu, który uzyskał wpis do rejestru, jest obowiązany do niezwłocznego powiadomienia wojewody o każdej zmianie warunków stanowiących podstawę uzyskania wpisu do rejestru ośrodków lub rejestru organizatorów turnusów.
6. Wojewoda wykreśla ośrodek lub organizatora turnusu z rejestru w razie:
 - 1) niespełnienia warunków określonych na podstawie ust. 8 pkt 3,
 - 2) uniemożliwienia kontroli ośrodka lub organizatora turnusu.
7. O wpisie lub wykreśleniu z rejestrów, o których mowa w ust. 1, wojewoda informuje w ciągu 14 dni Pełnomocnika, który prowadzi centralną bazę danych ośrodków i organizatorów turnusów posiadających wpis do rejestru wojewody oraz wydaje krajowy informator o ośrodkach i organizatorach turnusów posiadających taki wpis.

8. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje turnusów organizowanych przy udziale środków Funduszu oraz warunki uczestnictwa w tych turnusach,
- 2) warunki, jakie powinny spełniać osoby niepełnosprawne ubiegające się o dofinansowanie uczestnictwa w turnusie, tryb składania i rozpatrywania wniosków o dofinansowanie, wysokość oraz sposób przyznawania i przekazywania tego dofinansowania ze środków Funduszu,
- 3) warunki, jakie powinni spełniać organizatorzy turnusów i ośrodki, w których odbywają się turnusy, sposób oceny spełniania tych warunków i dokonywania wpisu do rejestrów oraz zasady prowadzenia rejestrów,
- 4) zakres, sposób i tryb kontroli organizatorów oraz ośrodków wpisanych do rejestrów, prowadzonej przez powiatowe centrum pomocy rodzinie lub wojewodę i obowiązki związane z tą kontrolą,
- 5) zakres przekazywanych przez wojewodę informacji o ośrodkach i organizatorach turnusów posiadających wpis do rejestrów, o których mowa w ust. 1, zasady prowadzenia centralnej bazy danych ośrodków i organizatorów turnusów posiadających taki wpis oraz udostępniania danych znajdujących się w tej bazie,
- 6) wzory wniosków, zawiadomień i informacji
— mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu rehabilitacji.

Art. 10e. 1. Osoba niepełnosprawna może ubiegać się o dofinansowanie ze środków Funduszu uczestnictwa w turnusie, jeżeli przeciętny miesięczny dochód rodziny, w rozumieniu przepisów o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych, pomniejszony o obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych, składkę z tytułu ubezpieczeń emerytalnego, rentowego i chorobowego, określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, oraz o kwotę alimentów świadczonych przez osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym na rzecz innych osób, podzielony przez liczbę osób we wspólnym gospodarstwie domowym, obliczony za rok podatkowy poprzedzający rok,

w którym składany jest wniosek, nie przekracza kwoty:

- 1) 50% przeciętnego wynagrodzenia na osobę we wspólnym gospodarstwie domowym,
- 2) 65% przeciętnego wynagrodzenia w przypadku osoby samotnej.

2. W przypadku przekroczenia kwot dochodu, o których mowa w ust. 1, kwotę dofinansowania pomniejsza się o kwotę, o którą dochód ten został przekroczony, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku uzasadnionym trudną sytuacją materialną lub losową osoby niepełnosprawnej dofinansowanie ze środków Funduszu uczestnictwa w turnusie tej osoby lub dofinansowanie uczestnictwa jej opiekuna może zostać przyznane bez pomniejszania kwoty dofinansowania pomimo przekroczenia kwot dochodu, o których mowa w ust. 1.

4. Kwota dofinansowania do uczestnictwa w turnusie przyznana osobie niepełnosprawnej jest przekazywana na rachunek bankowy organizatora turnusu.

Art. 10f. 1. Osoby niepełnosprawne są kierowane do uczestnictwa w:

1) warsztacie — zgodnie ze wskazaniem zawartym w orzeczeniu o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności,

2) turnusie — na wniosek lekarza, pod którego opieką znajduje się ta osoba.

2. Zgłoszenia osób uczestnictwa w warsztacie przyjmuje i zatwierdza podmiot zamierzający zorganizować lub prowadzący warsztat.

3. Wnioski osób niepełnosprawnych o dofinansowanie uczestnictwa w turnusie są składane w powiatowych centrach pomocy rodzinie.”;

10) w art. 11 po wyrazie „niepełnosprawna” dodaje się przecinek i wyrazy „która nie osiągnęła wieku emerytalnego,”;

11) w art. 12:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku uzasadnionym trudną sytuacją materialną lub losową dłużnika starosta, na wniosek tego dłużnika, może odroczyć termin spłaty pożyczki, rozłożyć jej spłatę na raty lub umorzyć spłatę w części albo w całości, jeżeli pożyczka stała się wymagalna.”,

b) uchyla się ust. 6,

c) w ust. 7 po wyrazie „spłaty” dodaje się przecinek i wyrazy „rozkładania na raty”;

12) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Osoba niepełnosprawna ma prawo do dodatkowej przerwy w pracy na gimna-

stykę usprawniającą lub wypoczynek. Czas przerwy wynosi 15 minut i jest wliczany do czasu pracy. Nie narusza to przepisu art. 129¹⁰ § 1 Kodeksu pracy.”;

13) w art. 20:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 10 ust. 5 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 10f ust. 1 pkt 2”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Łączny wymiar urlopu określonego w art. 19 ust. 1 i zwolnienia od pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 21 dni roboczych w roku kalendarzowym.”;

14) w art. 21 w ust. 2a po wyrazach „2%” dodaje się wyrazy „, 3% w 2005 r., 4% w 2006 r., 5% w 2007 r. i 6% w 2008 r. oraz w latach następnych”;

15) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi, z wyłączeniem handlu, lub produkcji pracodawcy zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i osiągającego wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w wysokości co najmniej 10%, zwanego dalej „sprzedającym”.

2. Warunkiem obniżenia wpłaty jest terminowe uregulowanie należności za zrealizowaną produkcję lub usługę oraz otrzymanie informacji o kwocie obniżenia.

3. Kwota obniżenia, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn wskaźnika wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników sprzedającego i wskaźnika udziału przychodów.

4. Wskaźnik wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników sprzedającego, o którym mowa w ust. 3, stanowi iloczyn średniego wynagrodzenia niepełnosprawnych pracowników i liczby etatów odpowiadającej różnicy między rzeczywistym zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych a zatrudnieniem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości 6%.

5. Średnie wynagrodzenie pracowników niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 4, stanowi iloraz sumy — pomniejszonych o należne od pracowników składki na ubezpieczenia społeczne — wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników i liczby tych pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

6. Wskaźnik udziału przychodów, o którym mowa w ust. 3, stanowi iloraz przychodu ze sprzedaży własnych usług, z wyją-

zeniem handlu, lub produkcji sprzedającego, zrealizowanych w danym miesiącu na rzecz pracodawcy zobowiązanego do wpłat, o których mowa w art. 21, zwanego dalej „nabywcą”, i przychodu ogółem uzyskanego w tym miesiącu ze sprzedaży własnej produkcji lub usług, z wyłączeniem handlu.

7. Informację o kwocie obniżenia sprzedający przekazuje nabywcy niezwłocznie po uregulowaniu należności w terminie określonym na fakturze. W przypadku płatności realizowanych za pośrednictwem banku — za datę uregulowania należności uważa się datę obciążenia rachunku bankowego nabywcy na podstawie polecenia przelewu.

8. W przypadku gdy kwota obniżenia przewyższa:

- 1) wartość zrealizowanej produkcji lub usługi, obniżenie wpłaty przysługuje tylko do wysokości kwoty określonej na fakturze, o której mowa w ust. 7,
- 2) wysokość 80% wpłaty na Fundusz, do której obowiązany jest nabywca w danym miesiącu, różnicę zalicza się na obniżenie wpłaty z tego tytułu w następnych miesiącach.

9. Przysługująca, a niewykorzystana kwota obniżenia może być uwzględniana we wpłatach na Fundusz przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, licząc od dnia uzyskania informacji o kwocie obniżenia.”;

16) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych osób niepełnosprawnych oraz osób niepełnosprawnych podejmujących działalność gospodarczą nalicza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.³⁾).”

b) w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyraz „aktywizacji” zastępuje się wyrazem „aktywności”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Fundusz finansuje u pracodawcy zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, osiągniętego wskaźnik zatrudnienia osób nie-

pełnosprawnych ogółem w wysokości co najmniej 6% w stosunku do zatrudnionych osób niepełnosprawnych:

1) zaliczonych do znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, część wynagrodzenia odpowiadającą należnej składce od pracownika na ubezpieczenie emerytalne oraz część kosztów osobowych pracodawcy odpowiadającą należnej od pracodawcy składce na ubezpieczenie emerytalne,

2) zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności — część kosztów osobowych pracodawcy odpowiadającą należnej składce na ubezpieczenie wypadkowe.

3b. Osobom niepełnosprawnym podejmującym po raz pierwszy działalność gospodarczą Fundusz finansuje:

1) 75% składek na ubezpieczenie emerytalne — w przypadku osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności,

2) 50% składek na ubezpieczenie emerytalne — w przypadku osób zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,

3) 50% składek na ubezpieczenie wypadkowe — w przypadku osób zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności.”

d) w ust. 5 wyrazy „2 i 3” zastępuje się wyrazami „2—3a”

e) w ust. 7:

— wyrazy „zakładach pracy” zastępuje się wyrazem „podmiotach”

— wyrazy „2 i 3” zastępuje się wyrazami „2—3a”

f) po ust. 7 dodaje się ust. 8—11 w brzmieniu:

„8. Składki na ubezpieczenia społeczne są finansowane odpowiednio przez Fundusz i budżet państwa za okresy miesięczne przez okres roku, na wniosek odpowiednio pracodawcy i osoby niepełnosprawnej podejmującej działalność gospodarczą, składany łącznie z deklaracją rozliczeniową tych składek.

9. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 8, pracodawcy oraz osoby niepełnosprawne podejmujące działalność gospodarczą wraz z deklaracją rozliczeniową składek na ubezpieczenie społeczne mogą złożyć wniosek o objęcie finansowaniem składek na to ubezpieczenie odpowiednio przez Fundusz i budżet państwa na kolejne okresy roczne.

10. Zatrudnienie, o którym mowa w ust. 2—3a, ustala się odpowiednio na podstawie art. 21 ust. 1 i 5 oraz art. 28 ust. 3.

11. Finansowanie składek na ubezpieczenia społeczne osób niepełnosprawnych przez Fundusz nie dotyczy absolwentów, którzy na swój wniosek podlegają zwolnieniu z obo-

³⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074.

wiązku ich opłacania na podstawie odrębnych przepisów.”;

17) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Pracodawca, który przez okres co najmniej 36 miesięcy zatrudni osoby niepełnosprawne spełniające warunki określone w ust. 2, może otrzymać, na wniosek, ze środków Funduszu zwrot kosztów:

- 1) poniesionych w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących stanowisk pracy dla tych osób, stosownie do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności,
 - 2) rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb, o których mowa w pkt 1.
2. Zwrot kosztów dotyczy osób niepełnosprawnych:
- 1) bezrobotnych lub poszukujących pracy i niepozostających w zatrudnieniu, skierowanych do pracy przez powiatowy urząd pracy,
 - 2) pozostających w zatrudnieniu u pracodawcy występującego o zwrot kosztów, jeżeli niepełnosprawność tych osób powstała w okresie zatrudnienia u tego pracodawcy, z wyjątkiem przypadków, gdy przyczyną powstania niepełnosprawności było zwinione przez pracodawcę lub przez pracownika naruszenie przepisów, w tym przepisów prawa pracy.
3. Zwrot kosztów nie może przekraczać dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za każde przystosowane stanowisko pracy osoby niepełnosprawnej.
4. Zwrotu kosztów dokonuje starosta na warunkach i w wysokości określonych umową zawartą z pracodawcą, z tym że:
- 1) zwrotowi nie podlegają koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, poniesione przez pracodawcę przed dniem podpisania umowy,
 - 2) kwota zwrotu kosztów poniesionych w związku z rozpoznaniem potrzeb osób niepełnosprawnych nie może przekraczać 15% kosztów związanych z przystosowaniem tworzonych lub istniejących stanowisk pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych.
5. Umowy z pracodawcą, którym jest starosta, zawiera Prezes Zarządu Funduszu.
6. Warunkiem zwrotu kosztów jest uzyskanie pozytywnej opinii Państwowej Inspekcji Pracy o przystosowanym stanowisku pracy, wydanej na wniosek starosty.
7. Jeżeli okres zatrudnienia osoby niepełnosprawnej będzie krótszy niż 36 mie-

sięcy, pracodawca jest obowiązany zwrócić Funduszowi za pośrednictwem starosty środki w wysokości równej 1/36 ogólnej kwoty zwrotu za każdy miesiąc brakujący do upływu okresu, o którym mowa w ust. 1, jednak w wysokości nie mniejszej niż 1/6 tej kwoty. Pracodawca dokonuje zwrotu w terminie 3 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną.

8. Pracodawca nie zwraca środków, o których mowa w ust. 7, jeżeli zatrudni w terminie 3 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną inną osobę niepełnosprawną, skierowaną do pracy przez powiatowy urząd pracy, przy czym wynikająca z tego powodu przerwa nie jest wliczana do okresu, o którym mowa w ust. 1.

9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—8, w tym wzór wniosku i elementy umowy, dokumentację niezbędną do zwrotu kosztów oraz sposób i terminy rozpatrywania wniosków, mając na względzie prawidłowe dokonywanie zwrotu kosztów.”;

18) po art. 26 dodaje się art. 26a—26c w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Pracodawcy zatrudniającemu osoby niepełnosprawne ujęte w ewidencji prowadzonej przez Fundusz, o której mowa w art. 26b ust. 1, z wyłączeniem pracodawców nieosiągających 6% wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2—4 i 8, ze środków Funduszu miesięczne dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, wypłacane raz na dwa miesiące, zwane dalej „miesięcznym dofinansowaniem”, w kwocie:

- 1) 130% najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności,
- 2) 110% najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,
- 3) 50% najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

2. Pracodawcy zatrudniającemu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy do 25 pracowników oraz pracodawcy zatrudniającemu co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i osiągnięciem wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 6% przysłu-

guje miesięczne dofinansowanie w wysokości:

- 1) 70% kwot, o których mowa w ust. 1,
- 2) 90% kwot, o których mowa w ust. 1, w przypadku osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję oraz pracowników niewidomych.

3. Pracodawcy prowadzącemu zakład pracy chronionej przysługuje 100% kwot dofinansowania, o których mowa w ust. 1.

4. Kwota miesięcznego dofinansowania, z zastrzeżeniem ust. 5, nie powinna przekroczyć kwoty miesięcznego wynagrodzenia osiąganego przez pracownika niepełnosprawnego.

5. W przypadku gdy kwota miesięcznego dofinansowania przekracza kwotę miesięcznego wynagrodzenia osiąganego przez pracownika niepełnosprawnego u pracodawcy, o którym mowa:

1) w ust. 2, pracodawca otrzymuje miesięczne dofinansowanie w wysokości miesięcznego wynagrodzenia wypłaconego pracownikowi niepełnosprawnemu,

2) w ust. 3, pracodawca przekazuje różnicę pomiędzy kwotą miesięcznego dofinansowania a kwotą tego wynagrodzenia na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, z przeznaczeniem na indywidualny program rehabilitacji pracowników niepełnosprawnych zatrudnionych w zakładzie pracy chronionej.

6. Miesięczne dofinansowanie wypłaca Fundusz przez okres roku w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy pracownika, na zasadach określonych w art. 26b i 26c.

7. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 6, pracodawca może wystąpić do Funduszu z wnioskiem o przedłużenie wypłacania miesięcznego dofinansowania na kolejne okresy roczne.

8. Miesięczne dofinansowanie przysługuje pracodawcy, który nie posiada zaległości w zobowiązaniach wobec Funduszu.

Art. 26b. 1. Miesięczne dofinansowanie przysługuje na osoby niepełnosprawne z tytułu zatrudnienia, ujęte w ewidencji zatrudnionych osób niepełnosprawnych, którą prowadzi Fundusz, wykorzystując numer PESEL i NIP oraz przekazywane drogą elektroniczną do Funduszu informacje, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 26c ust. 1 i 2.

2. W przypadku gdy osoba niepełnosprawna jest zatrudniona u więcej niż

jednego pracodawcy w wymiarze czasu pracy nieprzekraczającym ogółem pełnego wymiaru czasu pracy, miesięczne dofinansowanie przyznaje się na tę osobę pracodawcom, u których jest ona zatrudniona, w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy tej osoby.

3. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 2, jest zatrudniona w wymiarze czasu pracy przekraczającym ogółem pełny wymiar czasu pracy, miesięczne dofinansowanie przyznaje się na tę osobę w wysokości nieprzekraczającej kwoty miesięcznego dofinansowania przyznanego na osobę zatrudnioną w pełnym wymiarze czasu pracy. Miesięczne dofinansowanie w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy tej osoby w pierwszej kolejności przyznaje się pracodawcy, który wcześniej zatrudnił tę osobę.

4. Miesięczne dofinansowanie nie obejmuje wynagrodzenia pracownika w części finansowanej przez Fundusz na podstawie innych przepisów ustawy.

Art. 26c. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 26a, składa Zarządowi Funduszu:

1) miesięczne informacje o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych, z uwzględnieniem pracowników, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję oraz pracowników niewidomych — w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego informacja dotyczy,

2) wniosek o wypłatę miesięcznego dofinansowania za dwa miesiące — w terminie do 14 dnia miesiąca następującego po miesiącach, których wniosek dotyczy, przez transmisję danych w formie dokumentu elektronicznego, z zastrzeżeniem ust. 2, oraz pobiera drogą elektroniczną potwierdzenie wysłanej informacji lub wniosku.

2. Pracodawca zatrudniający nie więcej niż 5 pracowników może przekazywać informacje, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu pisemnego.

3. Fundusz w terminie 7 dni od dnia przekazania przez pracodawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przekazuje informacje o saldzie przysługującego dofinansowania do wynagrodzenia.

4. Fundusz przekazuje miesięczne dofinansowanie na rachunek bankowy

- pracodawcy w terminie 7 dni od dnia uzgodnienia salda.
5. Pracodawca dokonuje rozliczenia miesięcznego dofinansowania za okres roczny w terminie do 15 lutego roku następnego.
6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przekazywania oraz rozliczania dofinansowań oraz wzór informacji i wniosku, o których mowa w ust. 1, tryb uzgodnienia salda, o którym mowa w ust. 4, a także warunki, jakie muszą spełniać pracodawcy, przekazując dokumenty w formie elektronicznej poprzez teletransmisję danych, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitych warunków niezbędnych dla prawidłowego przekazywania dokumentów.”;
- 19) uchyla się art. 27;
- 20) w art. 28:
- a) w ust. 1:
- w zdaniu wstępnym wyraz „20” zastępuje się wyrazem „25”,
 - w pkt 3 wyraz „lekarska” zastępuje się wyrazem „medyczna”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zalicza się, z zastrzeżeniem ust. 4—6, także osoby niepełnosprawne wykonujące pracę nakładczą, jeżeli ich wynagrodzenie zostało ustalone co najmniej w wysokości:
- 1) najniższego wynagrodzenia — w stosunku do wykonawców, dla których praca nakładczą stanowi jedyne źródło utrzymania,
 - 2) połowy najniższego wynagrodzenia — w stosunku do pozostałych wykonawców.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:
- „4. Wymiar czasu pracy zatrudnionych, o których mowa w ust. 3, ustala się jako iloraz wysokości ustalonego wynagrodzenia i najniższego wynagrodzenia.
5. Maksymalny wymiar czasu pracy ustalony na podstawie ust. 4 nie może przekraczać jednego etatu.
6. Przepis art. 21 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;
- 21) w art. 29:
- a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „marszałka województwa” zastępuje się wyrazem „starosta”,
- b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Koszty utworzenia i działania zakładów aktywności zawodowej są finansowane ze środków Funduszu, samorządu terytorialnego lub z innych źródeł.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Dofinansowania ze środków Funduszu kosztów, o których mowa w ust. 3, dokonuje samorząd województwa na warunkach i w wysokości określonych umową zawartą z jednostką określoną w ust. 1.”;
- 22) w art. 30:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Decyzję w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej, potwierdzającą spełnianie warunków, o których mowa w art. 28 lub 29, wydaje wojewoda.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:
- „2a. Wojewoda może, w drodze decyzji, zwolnić z obowiązku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie statusu zakładu pracy chronionej lub z obowiązku utrzymywania wskaźników zatrudnienia osób niepełnosprawnych, określonych w art. 28 ust. 1 pkt 1, w okresie 6 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie statusu zakładu pracy chronionej pracodawcę, który:
- 1) przejął wraz ze wszystkimi pracownikami zakład pracy chronionej w upadłości lub w likwidacji albo zagrożony likwidacją lub upadłością, z wyłączeniem przejęcia dokonanego na podstawie Kodeksu spółek handlowych lub ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288, z późn. zm.⁴⁾),
 - 2) przejął w drodze darowizny od osoby należącej w stosunku do niego do I grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn zakład pracy chronionej prowadzony przez jedną lub więcej osób fizycznych.
- 2b. Wojewoda może wydać decyzję, o której mowa w ust. 2a, w przypadku gdy pracodawca:
- 1) utrzyma zatrudnienie pracowników zakładu pracy chronionej w okresie roku od dnia wydania decyzji oraz
 - 2) spełnia pozostałe warunki, o których mowa w art. 28, w dniu wystąpienia z wnioskiem o przyznanie statusu zakładu pracy chronionej lub udokumentowania przejęcia zakładu.
- 2c. Pracodawca, w stosunku do którego wojewoda podjął z urzędu decyzję, o której mowa w ust. 3, może wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronio-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 5, poz. 32, Nr 24, poz. 110 i Nr 43, poz. 189, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 111, poz. 723 i Nr 121, poz. 769 i 770, z 1999 r. Nr 40, poz. 399, Nr 60, poz. 636, Nr 77, poz. 874 i Nr 99, poz. 1151, z 2001 r. Nr 4, poz. 27 i Nr 69, poz. 724 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2058.

nej z mocą od dnia ponownego spełnienia warunków, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1—3 i art. 33 ust. 1 lub 3 pkt 1 i 2, jeżeli:

1) pracodawca w dniu złożenia wniosku wykaże się:

a) spełnianiem warunków, o których mowa w art. 28 ust. 1—3 oraz art. 33 ust. 1 lub 3 pkt 1 i 2, za okres od dnia ponownego spełnienia warunków do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku,

b) dokonaniem zwrotu nienależnie pobranej pomocy publicznej otrzymanej w związku z legitymowaniem się statusem zakładu pracy chronionej wraz z odsetkami za okres od dnia stwierdzonej decyzją, o której mowa w ust. 3, utraty statusu do dnia ponownego spełnienia warunków, o których mowa w art. 28 ust. 1—3 oraz art. 33 ust. 1 lub 3 pkt 1 i 2,

2) łączny okres niespełniania warunków, o których mowa w art. 28 ust. 1—3 oraz art. 33 ust. 1 lub 3, był nie dłuższy niż 3 miesiące,

3) w okresie, o którym mowa w pkt 2, wskaźnik, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, nie uległ zmniejszeniu o więcej niż 20% tego wskaźnika,

4) naruszenie art. 28 ust. 2 i 3 lub art. 33 ust. 1 lub 3 pkt 1 i 2 nie było rażące.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda podejmuje decyzję stwierdzającą utratę przyznanego statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywności zawodowej w razie niespełniania warunków lub obowiązków, o których mowa w art. 28 ust. 1—3 i art. 33 ust. 1 lub 3 pkt 1 i 2, lub odpowiednio art. 28 ust. 1 pkt 1—3, art. 29 lub 30 ust. 2b, z dniem zaprzestania spełniania jakiegokolwiek z tych warunków lub obowiązków.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3d w brzmieniu:

„3a. Od decyzji wojewody, o których mowa w ust. 1—3, pracodawcy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

3b. Organy wymienione w ust. 3a mogą przeprowadzać okresowe, nie rzadziej niż co dwa lata, i doraźne kontrole spełniania warunków i obowiązków, z uwzględnieniem art. 28 i 29.

3c. Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadza, nie rzadziej niż co trzy lata, kontrolę w zakładach pracy chronionej i w zakładach aktywności zawodowej w zakresie przestrzegania przepisów ustawy, w szczególności art. 28 ust. 1 pkt 2.

3d. Wojewoda i Państwowa Inspekcja Pracy przedstawiają Pełnomocnikowi informacje o wynikach kontroli, o których mowa w ust. 3b i 3c, przeprowadzonych w danym

roku kalendarzowym, w terminie do końca I kwartału roku następnego.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. Wojewoda jest obowiązany przedkładać Pełnomocnikowi informacje półroczne dotyczące wydanych decyzji, w tym stanu zatrudnienia w zakładach pracy chronionej, w terminach:

1) do dnia 20 sierpnia — za pierwsze półrocze,

2) do dnia 20 lutego — za drugie półrocze.

7. Na wniosek Pełnomocnika wojewoda jest obowiązany udzielić informacji dotyczących wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1—3, w zakresie i terminie wskazanym we wniosku. Termin ten nie może być krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

8. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o których mowa w ust. 6, oraz sposób ich przekazywania, mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego przekazywania tych informacji.”;

23) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Prowadzący zakład pracy chronionej lub zakład aktywności zawodowej w stosunku do tego zakładu jest zwolniony z:

1) podatków, z zastrzeżeniem ust. 2, z tym że:

a) z podatków od nieruchomości, rolnego i leśnego — na zasadach określonych w przepisach odrębnych,

b) z podatku od czynności cywilnoprawnych — jeżeli czynność przez niego dokonana pozostaje w bezpośrednim związku z prowadzeniem zakładu,

2) opłat, z wyjątkiem opłaty skarbowej.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy:

1) podatku od gier,

2) podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

3) cła,

4) podatków dochodowych,

5) podatku od środków transportowych.

3. Prowadzący zakład pracy chronionej przekazuje środki uzyskane:

1) z tytułu zwolnień, o których mowa w ust. 1, na:

a) Fundusz — w wysokości 10%,

b) zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych — w wysokości 90%,

- 2) z tytułu miesięcznego dofinansowania, o którym mowa w art. 26a ust. 5, na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych.
4. Prowadzący zakład aktywności zawodowej przekazuje środki uzyskane z tytułu zwolnień, o których mowa w ust. 1, oraz wpływy z dochodu związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej na zakładowy fundusz aktywności.”;
- 24) art. 32 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 32. 1. Prowadzący zakład pracy chronionej może na wniosek otrzymać, dla tego zakładu, ze środków Funduszu:
- 1) dofinansowanie w wysokości do 50% oprocentowania zaciągniętych kredytów bankowych, pod warunkiem wykorzystania tych kredytów na cele związane z rehabilitacją zawodową i społeczną osób niepełnosprawnych,
 - 2) zwrot kosztów za szkolenie zatrudnionych osób niepełnosprawnych, w związku z koniecznością zmiany profilu produkcji,
 - 3) jednorazową pożyczkę w celu ochrony istniejących w zakładzie miejsc pracy osób niepełnosprawnych,
 - 4) refundacje zwiększonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, epilepsję lub niewidomych, w wysokości 75% najniższego wynagrodzenia.
2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym terminy składania oraz rozpatrywania wniosków, o których mowa w ust. 1, sposób i tryb sporządzania informacji o wykorzystaniu środków, mając na względzie zapewnienie sprawności udzielanej pomocy.”;
- 25) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:
- „Art. 32a. Samorząd województwa, na podstawie umowy zawartej z pracodawcą prowadzącym zakład pracy chronionej, ze środków Funduszu, udziela pracodawcy pomocy, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3.”;
- 26) w art. 33:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Fundusz rehabilitacji tworzy się w szczególności:
- 1) ze środków, o których mowa w art. 26a ust. 5 pkt 2 oraz w art. 31 ust. 3 pkt 1 lit. b) i pkt 2,
 - 2) z części zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - 3) z wpływów z zapisów i darowizn,
 - 4) z odsetek od środków zgromadzonych na rachunku funduszu rehabilitacji,
 - 5) ze środków pochodzących ze sprzedaży środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej.
3. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej jest obowiązany do:
- 1) prowadzenia ewidencji środków funduszu rehabilitacji,
 - 2) prowadzenia rachunku bankowego środków tego funduszu,
 - 3) przekazywania środków funduszu rehabilitacji na rachunek, o którym mowa w pkt 2, do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym te środki użytkowano,
 - 4) przeznaczania co najmniej 15% środków funduszu rehabilitacji na indywidualne programy rehabilitacji,
 - 5) przeznaczania co najmniej 10% środków funduszu rehabilitacji na pomoc indywidualną dla niepełnosprawnych pracowników i byłych niepracujących niepełnosprawnych pracowników tego zakładu.”,
- b) w ust. 4 po wyrazach „Środki funduszu rehabilitacji” dodaje się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 7c,”,
- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. W przypadku niezgodnego z ust. 4 przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, pracodawca jest obowiązany do dokonania:
- 1) zwrotu 100% kwoty tych środków na fundusz rehabilitacji oraz
 - 2) wpłaty w wysokości 30% tych środków na Fundusz w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ujawnienie niezgodnego z ustawą przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji, w tym także niedotrzymanie terminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lub ust. 7c.
- 4b. Wpłata, o której mowa w ust. 4a pkt 2, nie obciąża funduszu rehabilitacji.”,
- d) w ust. 6 wyrazy „1—4” zastępuje się wyrazami „1—4a”,
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. W razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień likwidacji, upadłości lub utraty statusu zakładu pracy chronionej środki funduszu rehabilitacji podlegają niezwłocznie wpłacie do Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 7a i 7b.”,

- f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a—7d w brzmieniu:
- „7a. Wpłacie do Funduszu podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu — w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 7.
- 7b. W przypadku utraty statusu zakładu pracy chronionej i osiągnięcia wskaźnika zatrudniania osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%, pracodawca zachowuje zakładowy fundusz rehabilitacji i niewykorzystane środki tego funduszu.
- 7c. W przypadku zagrożenia utraty płynności finansowej pracodawca może, na okres przejściowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy, przeznaczyć do 70% środków zakładowego funduszu rehabilitacji na spłatę zobowiązań w celu utrzymania zagrożonych likwidacją miejsc pracy osób niepełnosprawnych.
- 7d. Wykorzystanie środków funduszu rehabilitacji na zasadach określonych w ust. 7c może nastąpić nie częściej niż raz na 5 lat.”,
- g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, szczegółowe zasady wykorzystania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych oraz tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania tych środków, a także zasady tworzenia i finansowania indywidualnych programów rehabilitacji oraz udzielania pomocy niepracującym osobom niepełnosprawnym byłym pracownikom zakładu pracy chronionej.”;
- 27) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:
- „Art. 33a. Przepisy art. 33 stosuje się do pracodawców, o których mowa w art. 33 ust. 7b.”;
- 28) art. 34 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 34.1. Wykonanie zadań wynikających z ustawy nadzoruje Pełnomocnik będący sekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywany przez:
- 1) koordynację realizacji zadań wynikających z ustawy,
 - 2) inicjowanie lub przeprowadzanie kontroli realizacji zadań wynikających z ustawy.
3. Koordynacja, o której mowa w ust. 2 pkt 1, polega na:
- 1) żądaniu od podmiotów informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych dotyczących realizowanych zadań określonych w ustawie,
 - 2) organizowaniu szkoleń i konferencji,
 - 3) udzielaniu informacji w sprawach z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych,
 - 4) opracowywaniu standardów w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie,
 - 5) realizacji zadań wynikających z programów rządowych, o których mowa w ust. 6 pkt 2,
 - 6) realizacji działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności i barier utrudniających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie.
4. Inicjowanie kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dotyczy:
- 1) działań na rzecz realizacji praw osób niepełnosprawnych,
 - 2) realizacji zadań określonych w ustawie,
 - 3) spełniania przez pracodawców warunków określonych w art. 28 ust. 1, art. 29, art. 30 ust. 2b i art. 33.
5. Pełnomocnik może przeprowadzić kontrolę w zakresie określonym w ust. 4.
6. Do zadań Pełnomocnika należy także:
- 1) opracowywanie oraz opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zatrudnienia, rehabilitacji oraz warunków życia osób niepełnosprawnych,
 - 2) opracowywanie projektów programów rządowych dotyczących rozwiązywania problemów osób niepełnosprawnych,
 - 3) ustalanie założeń do rocznych planów rzeczowo-finansowych dotyczących realizacji zadań wynikających z ustawy,
 - 4) inicjowanie działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności i barier utrudniających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie,
 - 5) współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych.
7. Zadania wynikające z ustawy realizują organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego i Fundusz.

8. Pełnomocnika powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
 9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb kontroli prowadzonej przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy, z wyłączeniem organów sprawujących kontrolę na podstawie odrębnych przepisów oraz wzory informacji i sprawozdań, o których mowa w ust. 3 pkt 1, a także terminy ich przedstawiania, mając na względzie zapewnienie prawidłowego przeprowadzania kontroli.
 10. Pełnomocnik wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Pełnomocnika, które stanowi wyodrębnioną komórkę organizacyjną w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.”;
- 29) art. 35 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 35. 1. Do zadań samorządu województwa realizowanych w ramach ustawy należy:
- 1) opracowywanie i realizacja wojewódzkich programów dotyczących wyrównywania szans osób niepełnosprawnych i przeciwdziałania ich wykluczeniu społecznemu,
 - 2) opracowywanie i realizacja wojewódzkich programów pomocy w realizacji zadań na rzecz zatrudniania osób niepełnosprawnych,
 - 3) opracowywanie i przedstawianie Pełnomocnikowi informacji o prowadzonej działalności,
 - 4) udzielanie pomocy zakładom pracy chronionej, zgodnie z art. 32a,
 - 5) dofinansowanie budowy i rozbudowy obiektów służących rehabilitacji,
 - 6) dofinansowanie kosztów tworzenia i działania zakładów aktywności zawodowej,
 - 7) współpraca z organami administracji rządowej oraz powiatami i gminami w realizacji zadań wynikających z ustawy,
 - 8) współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych,
 - 9) opiniowanie wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 10d ust. 2.
2. Sejmik województwa w formie uchwały określa zadania, na które przeznaczają środki określone w art. 48 ust. 1 pkt 1.
 3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, zadania samorządu województwa, które mogą być finansowane ze środków Funduszu oraz zasady i tryb dofinansowania budowy i rozbudowy obiektów służących rehabilitacji, mając na względzie zasadną realizację zadań na rzecz osób niepełnosprawnych.”;
- 30) w art. 35a:
- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 po wyrazie „opracowywanie” dodaje się wyrazy „i realizacja” oraz skreśla się wyraz „projektów”,
 - w pkt 7 lit. d i e otrzymują brzmienie:
 - „d) likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych, w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych,
 - e) rehabilitacji dzieci i młodzieży,”
 - w pkt 8 wyrazy „finansowanie w części lub całości” zastępuje się wyrazem „dofinansowanie”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada powiatu w formie uchwały określa zadania, na które przeznaczają środki określone w art. 48 ust. 1 pkt 1.”;
- 31) w art. 35c:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „wnioski do planu finansowego tego Funduszu oraz”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady sporządzania sprawozdań rzeczowo-finansowych o zadaniach zrealizowanych ze środków Funduszu, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności terminy i sposoby ich przedstawiania oraz wzór tego sprawozdania, a także zasady i sposoby rozliczeń finansowych samorządu z Funduszem w zakresie wykorzystania środków, w tym zwrotu niewykorzystanych środków.”;
- 32) w art. 36 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:
- „1. Zadania w zakresie rehabilitacji zawodowej i społecznej mogą być realizowane na zlecenie Funduszu przez jednostki samorządu terytorialnego i organizacje pozarządowe, w tym o charakterze lokalnym.
 - 1a. Zadania, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane ze środków Funduszu przez organizacje pozarządowe również na zlecenie samorządu województwa lub powiatu.”;
- 33) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:
- „Art. 38a. 1. Starosta przekazuje wojewodzie informacje o szkoleniach, zatrudnieniu i osobach niepełnosprawnych, o których mowa w art. 38.
2. Wojewoda, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, przesyła Pełnomocnikowi kwartalne informacje zbiorcze.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzory i sposób przedstawiania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie prawidłowego planowania liczby i rodzaju szkoleń osób niepełnosprawnych oraz prawidłowego wykorzystania środków na ten cel.”;
- 34) w art. 39:
- w ust. 1 w pkt 2 po wyrazie „ośrodkami” „” dodaje się przecinek i wyrazy „zapewniających warunki realizacji zadań określonych w ust. 3” ,
 - ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Specjalistyczne ośrodki są tworzone i likwidowane przez marszałka województwa w porozumieniu z Pełnomocnikiem. Samorząd województwa może zlecać innym podmiotom zadania, o których mowa w ust. 3.” ,
 - w ust. 5 po wyrazach „specjalistycznych ośrodków” dodaje się wyrazy „ , a także zlecenia zadań, o których mowa w ust. 3,”;
- 35) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:
- „Art. 41a. 1. Placówki szkolące i specjalistyczne ośrodki oraz pracodawcy przeprowadzający szkolenia przesyłają samorządowi województwa półroczne informacje o przebiegu szkoleń.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się, na jego wniosek, kierownikowi powiatowego urzędu pracy, który skierował osobę niepełnosprawną na szkolenie.”;
- 36) w art. 42 w ust. 3:
- w zdaniu wstępnym wyrazy „w szczególności” zastępuje się wyrazami „przedstawianie Pełnomocnikowi” ,
 - w pkt 1 wyraz „inspirowanie” zastępuje się wyrazem „propozycji” ,
 - w pkt 2 wyraz „inicjowanie” zastępuje się wyrazem „propozycji” ,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) opinii do:
 - projektu założeń polityki zatrudniania, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
 - projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych oraz sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów w tym zakresie,
 - sprawozdań z działalności Funduszu,
 - projektów rządowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz informacji o ich realizacji,
 - materiałów przedstawionych przez Pełnomocnika,” ,
 - w pkt 4 skreśla się wyraz „opracowywanie”;
- 37) w art. 43 w ust. 1 w pkt 3 lit. a i b otrzymują brzmienie:
- po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080 i Nr 154, poz. 1793 i 1800 oraz z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych” ,
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.”;
- 38) art. 44 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 44. 1. Wydatki związane z obsługą Rady i wynagradzaniem jej członków są finansowane ze środków urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
2. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach Rady. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Koszty wynagrodzenia ponoszone przez pracodawcę są refundowane ze środków urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb działania Rady, uwzględniając jej organizację oraz wysokość wynagrodzenia członków za udział w posiedzeniach, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania Rady.”;
- 39) po art. 44 dodaje się art. 44a—44c w brzmieniu:
- „Art. 44a. 1. Przy marszałkach województw tworzy się wojewódzkie społeczne rady do spraw osób niepełnosprawnych, zwane dalej „wojewódzkimi radami” , będące organami opiniodawczo-doradczymi.
2. Do zakresu działania wojewódzkich rad należy:
- inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do:
 - integracji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
 - realizacji praw osób niepełnosprawnych,
 - opiniowanie projektów wojewódzkich programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych,
 - ocena realizacji programów,
 - opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez sejmik województwa pod kątem ich skutków dla osób niepełnosprawnych.

Art. 44b. 1. Przy starostach tworzy się powiatowe społeczne rady do spraw osób niepełnosprawnych, zwane dalej „powiatowymi radami”, będące organami opiniodawczo-doradczymi.

2. Do zakresu działania powiatowych rad należy:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do:
 - a) integracji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
 - b) realizacji praw osób niepełnosprawnych,
- 2) opiniowanie projektów powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych,
- 3) ocena realizacji programów,
- 4) opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez radę powiatu pod kątem ich skutków dla osób niepełnosprawnych.

Art. 44c. 1. Wojewódzkie rady składają się z 7 osób powoływanych spośród przedstawicieli działających na terenie województwa organizacji pozarządowych, fundacji oraz przedstawicieli wojewody i jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin).

2. Powiatowe rady składają się z 5 osób, powoływanych spośród przedstawicieli działających na terenie danego powiatu organizacji pozarządowych, fundacji oraz przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin).

3. Członków wojewódzkich rad powołuje i odwołuje marszałek województwa, a członków powiatowych rad — starosta, spośród kandydatów zgłoszonych przez organizację i organy, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2.

4. Rady, o których mowa w ust. 1 i 2, wybierają przewodniczącego spośród swoich członków.

5. Członek rady może zostać odwołany:

- 1) na swój wniosek,
- 2) na wniosek organizacji lub organu, które zgłosiły jego kandydaturę,
- 3) na wniosek marszałka lub starosty, po zasięgnięciu opinii organizacji lub organu, które zgłosiły jego kandydaturę.

6. Kadencja rad trwa 4 lata.

7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz tryb działania wojewódzkich i powiatowych rad, w tym sposób powoływania i odwoływania członków rad oraz częstotliwość posiedzeń, mając na wzglę-

dzie zapewnienie właściwego wykonywania zadań przez te rady.

8. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

9. Na wniosek członków rad zamieszkałych poza miejscem obrad rady mogą być finansowane, odpowiednio z budżetu samorządu województwa i powiatu, koszty ich przejazdów publicznymi środkami komunikacji, na zasadach określonych w przepisach dotyczących zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

40) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z późn. zm.⁵⁾.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Fundusz stosuje zasady rachunkowości określone dla podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694).”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przy rozpatrywaniu i rozstrzygnięciu spraw przez Fundusz, w zakresie nieuregulowanym w odrębnych przepisach, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nadzór nad Funduszem sprawuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, który na wniosek Prezesa Zarządu Funduszu, po uzyskaniu pozytywnej opinii Pełnomocnika, zatwierdza statut określający organizację, szczegółowe zasady i tryb działania Funduszu, w tym jego organów.”;

41) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Fundusz otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa:

- 1) na zadanie, o którym mowa w art. 26a — w wysokości zapewniającej jego realizację,

⁵⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 156, poz. 1300, Nr 200, poz. 1685, Nr 213, poz. 1802, Nr 214, poz. 1806 i Nr 216, poz. 1824.

- 2) na zadanie, o którym mowa w art. 47 ust. 2 — w wysokości 50% utraconych dochodów gmin z tytułu zastosowania zwolnień ustawowych, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1.
2. Kwoty dotacji, o których mowa w ust. 1, ustala się i rozlicza zgodnie z zasadami przyjętymi w budżecie państwa.
3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na zasadach określonych w odrębnych przepisach przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w sposób umożliwiający pełne i terminowe wykonywanie zadania.”;

42) w art. 47:

a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Środki Funduszu, poza zadaniami wymienionymi w ustawie, w wysokości do 30% wydatków, przeznaczają się na:

- 1) realizację działań wyrównujących różnice między regionami, w szczególności w jednostkach samorządu terytorialnego, na terenie których stopa bezrobocia jest wyższa niż 110% średniej stopy bezrobocia w kraju lub nie utworzono warsztatu terapii zajęciowej albo zakładu aktywności zawodowej,
 - 2) działania o charakterze ogólnokrajowym, w tym na realizację programów wspieranych ze środków pomocowych Unii Europejskiej na rzecz osób niepełnosprawnych przewidzianych do wdrożenia w danym roku,
 - 3) programy zatwierdzone przez Radę Nadzorczą, służące rehabilitacji społecznej i zawodowej, w szczególności adresowane do osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem refundacji zwiększonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, epilepsję lub niewidomych,
 - 4) dofinansowanie zadań wynikających z programów rządowych, w tym ukierunkowanych na rozwój zasobów ludzkich oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych,
 - 5) zadanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1,
 - 6) finansowanie w części lub w całości badań, ekspertyz i analiz dotyczących rehabilitacji zawodowej i społecznej.
2. Środki Funduszu przeznaczają się również na zrekompensowanie gminom dochodów utraconych na skutek zastosowania ustawowych zwolnień, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, w wysokości utraconych dochodów.

3. Czasowo wolne środki Funduszu, z wyłączeniem dotacji, o których mowa w art. 46a ust. 1, mogą być lokowane:

- 1) w bonach skarbowych i obligacjach emitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski,
 - 2) na lokatach terminowych w Narodowym Banku Polskim i Banku Gospodarstwa Krajowego.”,
- b) w ust. 6 po wyrazach „środkami Funduszu” dodaje się wyrazy „w tym sposób umarzania zobowiązań, do których nie mają zastosowania przepisy odrębne mające na względzie prawidłowe gospodarowanie środkami Funduszu”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obliczania i tryb przekazywania gminom dotacji celowej, o której mowa w ust. 2, z uwzględnieniem wniosków gmin, zawierających dane o rocznych skutkach zastosowania zwolnień, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, mając na względzie zrekompensowanie gminom utraconych dochodów.”;

43) w art. 48 uchyla się ust. 1a;

44) w art. 49:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 33 ust. 7” zastępuje się wyrazami „art. 33 ust. 4a, 7 i 7a”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracodawcy dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności powodujące powstanie obowiązku wpłat, składając równocześnie Zarządowi Funduszu deklaracje miesięczne i roczne poprzez teletransmisje danych w formie dokumentu elektronicznego według wzoru ustalonego, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego i Prezes Zarządu Funduszu mogą wydawać decyzje, o których mowa w art. 48 lub art. 67 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁶⁾), z zastrzeżeniem dopełnienia warunku dokonania wpłat,

⁶⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

- o których mowa w ust. 1, w terminach określonych decyzją.
6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, może, w drodze rozporządzenia, określić wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu, mając na względzie ustalenie tożsamości wpłacającego oraz tytuł zobowiązania.”;
- 45) art. 49c otrzymuje brzmienie:
„Art. 49c. Fundusz jest uprawniony do nieodpłatnego korzystania z danych zgromadzonych:
1) w Krajowej Ewidencji Podatników,
2) w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) prowadzonym przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
3) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
4) w Centralnej Bazie RCIPESSEL.”;
- 46) po art. 49c dodaje się art. 49d w brzmieniu:
„Art. 49d. 1. Prezes Zarządu Funduszu jest obowiązany składać Pełnomocnikowi półroczne informacje o pracodawcach zwolnionych z wpłat na Fundusz lub zobowiązanych do tych wpłat, w terminach:
1) do dnia 15 sierpnia — za pierwsze półrocze,
2) do dnia 15 lutego — za drugie półrocze roku poprzedniego.
2. Prezes Zarządu Funduszu jest obowiązany udzielać, na wniosek Pełnomocnika, informacji o pracodawcach obowiązanych do składania informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2f, lub deklaracji, o których mowa w art. 49 ust. 2, w zakresie i terminie wskazanym we wniosku. Termin ten nie może być krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia wniosku.
3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzory informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, mając na względzie zapewnienie prawidłowego przepływu informacji.”;
- 47) w art. 50:
a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych,”,
b) w ust. 4 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) na wniosek reprezentowanego podmiotu,
3) na wniosek Pełnomocnika, zaopiniowany przez reprezentowany podmiot.”,
c) w ust. 6:
— w pkt 2 wyraz „ustalanie” zastępuje się wyrazem „opiniowanie”,
— uchyla się pkt 4,
— w pkt 8 wyrazy „30 kwietnia” zastępuje się wyrazami „15 marca”;
- 48) w art. 51 po ust. 3b dodaje się ust. 3c—3f w brzmieniu:
„3c. Zarząd Funduszu może żądać niezwłocznego zwrotu całości lub części środków do Funduszu lub zawiesić wypłatę dalszych kwot, jeżeli w ciągu roku budżetowego, w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 6, stwierdzi nieprawidłowości polegające na wykorzystaniu przekazanych środków z Funduszu niezgodnie z ich przeznaczeniem.
3d. Do oceny prawidłowości wykorzystania środków Funduszu stosuje się przepisy o finansach publicznych.
3e. Zarząd Funduszu może dokonać podziału środków nieprzekazanych lub zwróconych, o których mowa w ust. 3c, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady Nadzorczej Funduszu i ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
3f. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i zasady sprawowania przez Fundusz kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 6.”;
- 49) w art. 54:
a) uchyla się pkt 2,
b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) koszty obsługi zadań realizowanych przez samorządy powiatowe i wojewódzkie w wysokości faktycznie poniesionej, nie więcej niż 2,5% środków wykorzystanych na realizację zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1.”;
- 50) użyte w art. 12 ust. 2, w art. 13 ust. 1, w art. 21 ust. 1 i 2f, w art. 23, w art. 25 ust. 2, 3 i 6, w art. 35a ust. 4, w art. 35c ust. 1, w art. 36 ust. 2 pkt 2, w art. 39 ust. 4, w art. 40 ust. 4, w art. 41 ust. 2 i 4 i w art. 48 ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Fundusz”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, z późn. zm.⁷⁾) w art. 27 w ust. 1 kropkę na końcu skreśla się i dodaje się wyrazy „lub ma orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności.”.
- Art. 3.** W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79 poz. 885 i Nr 90, poz. 1001, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238 oraz z 2001 r. Nr 72, poz. 748, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 973, Nr 111, poz. 1194, Nr 122, poz. 1349 i Nr 154, poz. 1792.

Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) ustawie o rehabilitacji zawodowej — rozumie się przez to ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.⁹⁾).”;

2) w art. 21 w ust. 1 pkt 48 otrzymuje brzmienie:

„48) dotacje, subwencje i dopłaty otrzymane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o rehabilitacji zawodowej, z wyjątkiem otrzymanego dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, w tej części, w jakiej to dofinansowanie nie jest przekazane na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych,”;

3) w art. 23 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) wpłat, o których mowa w art. 21 ust. 1 i w art. 23 ustawy o rehabilitacji zawodowej,”;

4) w art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Płatnicy, o których mowa w art. 31, którzy utracili status zakładu pracy chronionej, zatrudniający osoby niepełnosprawne, kwoty pobranych zaliczek na podatek od przychodów tych osób z tytułów określonych w art. 12 oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez tych płatników tym osobom:

1) za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód osoby niepełnosprawnej uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali, o której mowa w art. 27 ust. 1, przekazują w wysokości:

a) 25% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych — w przypadku

płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 25 do 30%,

b) 50% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych — w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 30 do 35%,

c) 75% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych — w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 35 do 40%,

d) 100% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych — w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 40%

— w pozostałej części na zasadach określonych w ust. 1,

2) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód osoby niepełnosprawnej uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę, o której mowa w pkt 1, kwoty pobranych zaliczek na podatek płatnicy przekazują na zasadach określonych w ust. 1.

2b. Wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 2a, ustala się na podstawie art. 21 ust. 1 i 5 oraz art. 28 ust. 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się w okresie 5 lat, licząc od końca roku, w którym płatnik utracił status zakładu pracy chronionej, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach ustawy o rehabilitacji zawodowej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 17 w ust. 1 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) dotacje, subwencje i dopłaty otrzymane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, z wyjątkiem otrzymanego dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych w tej części, w jakiej to dofinansowanie nie jest przekazane na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509 oraz z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058.

⁹⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922.

(Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.¹¹⁾) uchyla się art. 14a.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, z późn. zm.¹²⁾) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Osoba niepełnosprawna o obniżonej sprawności ruchowej, kierująca pojazdem samochodowym oznaczonym kartą parkingową może nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju, w zakresie określonym przepisami, o których mowa w art. 7 ust. 2.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do:

- 1) kierującego pojazdem przewożącego osobę o obniżonej sprawności ruchowej,
- 2) pracowników placówek zajmujących się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych pozostających pod opieką tych placówek.”,

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kartę parkingową osobie, o której mowa w ust. 1, wydaje się na podstawie, wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności, orzeczenia o zaliczeniu do znacznego, umiarkowanego, lub lekkiego stopnia niepełnosprawności o przyczynie niepełnosprawności z kodu R lub N lub na podstawie orzeczenia wydanego przez organy rentowe równoważnego na mocy przepisów szczególnych z orzeczeniami o niepełnosprawności.”,

3) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W przypadku osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenia zaliczające do stopnia lekkiego kartę parkingową wydaje się na podstawie orzeczenia, wraz ze wskazaniem, o którym mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn.

zm.¹³⁾). W przypadku orzeczeń wydanych przez organy rentowe równoważnych z orzeczeniami o stopniu lekkim, w których nie określono przyczyny niepełnosprawności, kartę parkingową wydaje się na podstawie orzeczenia, wraz z zaświadczeniem lekarskim potwierdzającym ograniczenie sprawności ruchowej.

5b. Kartę parkingową placówkom zajmującym się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych wydaje starosta.”,

4) w ust. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wzór oraz tryb wydania karty parkingowej dla placówek, o których mowa w ust. 2 pkt 2,”,

5) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj placówek zajmujących się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych uprawnionych do uzyskania karty parkingowej oraz tryb wydawania tym placówkom karty parkingowej, mając na względzie zapewnienie wydawania karty właściwym placówkom.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym, ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych i ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 154, poz. 1791) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Osobom uprawnionym do zasiłku pielęgnacyjnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zasiłek ten przysługuje na zasadach dotychczasowych do czasu utraty ważności dokumentu, na podstawie którego zasiłek pielęgnacyjny był przyznany i wypłacany, nie dłużej jednak niż do dnia 31 maja 2003 r.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej, ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 154, poz. 1792) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zasiłku stałego przyznanego do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe kryterium dochodowe, a aktualne zaświadczenia lekarskie o stanie zdrowia dziecka dla ustalenia prawa do zasiłku pielęgnacyjnego obowiązują przez

¹¹⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1272, Nr 169, poz. 1387 i Nr 213, poz. 1800 i 1803.

¹²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 183, poz. 1524, Nr 199, poz. 1671, Nr 216, poz. 1825 i 1826 i Nr 238, poz. 2021.

¹³⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79.

okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 maja 2003 r.”.

Art. 9. 1. Maksymalne dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów:

- 1) działalności, w tym wynikających ze zwiększonej liczby uczestników warsztatu terapii zajęciowej, wynosi:
 - a) w 2005 r. — 90% tych kosztów,
 - b) w 2006 r. — 85% tych kosztów,
 - c) w 2007 r. — 75% tych kosztów,
 - d) w 2008 r. i w latach następnych — 70% tych kosztów;
- 2) tworzenia warsztatu terapii zajęciowej wynosi:
 - a) w 2003 r. — 90% tych kosztów,
 - b) w 2004 r. — 80% tych kosztów,
 - c) w 2005 r. — 70% tych kosztów,
 - d) w 2006 r. i latach następnych — 60% tych kosztów.

2. Maksymalne dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów, o których mowa w art. 1 pkt 21 w zakresie dotyczącym art. 29 ust. 3 ustawy wynosi:

- 1) w 2005 r. — 85% tych kosztów,
- 2) w 2006 r. — 75% tych kosztów,
- 3) w 2007 r. i w latach następnych — 65% tych kosztów.

Art. 10. 1. Dotychczasowe wpisy do rejestru ośrodków zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia.

2. Rejestr organizatorów turnusów, o którym mowa w art. 10c ust. 2 pkt 1, obowiązuje od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 11. Pracodawcy, którzy uzyskali status zakładu pracy chronionej przed dniem wejścia w życie ustawy, są obowiązani w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy do:

- 1) zwiększenia stanu zatrudnienia do co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;
- 2) przekazywania na rachunek bankowy niewykorzystanych środków zakładowego funduszu nieprzeznaczanych na pomoc indywidualną dla niepełnosprawnych pracowników.

Art. 12. Rady, o których mowa w art. 1 pkt 39 w zakresie dotyczącym art. 44a i 44b oraz w art. 1 pkt 47 w zakresie dotyczącym art. 50 ust. 2, zostaną powołane do dnia 30 marca 2003 r. na zasadach i w składzie określonych w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. Sprawy wszczęte, a niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy kompetencje w zakresie realizacji zadania zostały z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przekazane do właściwości innego organu, zadanie to realizuje organ właściwy na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

3. W przypadku zmian zakresu zadania wraz z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zadanie podlega realizacji w zakresie przewidzianym w niniejszej ustawie.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających, zmienianych niniejszą ustawą, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmieniane na podstawie upoważnienia w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Informacje o ustalonej na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2003 r. wysokości obniżenia wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o których mowa w art. 22 ustawy zmienianej w art. 1, z tytułu zakupu produkcji lub usługi w zakładzie pracy chronionej lub w zakładzie aktywności zawodowej dokonanego do dnia 31 grudnia 2003 r., mogą być uwzględniane przez pracodawcę zobowiązanego do wpłat:

- 1) aż do wyczerpania — w przypadku informacji wystawionych do dnia 31 grudnia 1998 r.;
- 2) w terminie do 12 miesięcy po dniu uzyskania informacji — w przypadku informacji wystawianych od dnia 1 stycznia 1999 r.

Art. 16. Prowadzący zakład pracy chronionej lub zakład aktywności zawodowej w stosunku do tego zakładu otrzymuje zwrot podatku od towarów i usług na podstawie przepisów odrębnych za okresy miesięczne w 2003 r., nie dłużej jednak niż za grudzień 2003 r.

Art. 17. Prowadzący zakład pracy chronionej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, za okresy miesięczne w 2003 r., nie dłużej jednak niż za grudzień 2003 r., może na wniosek otrzymać dla tego zakładu:

- 1) dofinansowanie lub refundację wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję oraz pracowników niewidomych, w wysokości 75% najniższego wynagrodzenia;
- 2) dofinansowanie w związku z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych w przypadku braku podstaw do zwrotu podatku od towarów i usług lub gdy jest on niższy o 90% od wynikającego z wyliczenia dokonanego na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 18. Przepisu art. 3 pkt 4 nie stosuje się do płatników, którzy status zakładu pracy chronionej utracili przed dniem 1 stycznia 2004 r.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ustawa została ogłoszona, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 44 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.;
- 2) art. 1 pkt 9 w zakresie dotyczącym art. 10b ust. 3—5, pkt 15, pkt 16, pkt 18, pkt 24 w zakresie dotyczącym art. 32 ust. 1 pkt 4 oraz art. 3—5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
- 3) art. 2, 7 i 8, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*